

SÖYLEŞİ

BİR
KOLEKSİYONERDEN
DAHA FAZLASI

Yunus Büyükkuşoğlu

YUNUS BÜYÜKKUŞOĞLU 17 YAŞINDA ALDIĞI BİR RESİMLE TEMELLERİNİ ATTIĞI BÜYÜKKUŞOĞLU KOLEKSİYONU'NUN, ŞU AN 2000'İN ÜZERİNDE SANAT ESERİNE EV SAHİPLİĞİ YAPTIĞINI SÖYLÜYOR. ÜSTELİK SANAT TUTKUNU İŞ İNSANI, ŞU AN İKİ KIZIYLA BİRLİKTE YÜRÜTTÜĞÜ KOLEKSİYONA AİT ESERLERİ PEK DE ALIŞIK OLMADIĞIMIZ MEKÂNLARDA BİRCOK KİŞİYLE BULUŞTURUYOR, ÇEŞİTLİ PROJELERLE SANATA VE SANATCIYA DESTEK SAĞLAMAYA DEVAM EDİYOR.

RÖPORTAJ: EDA BAYRAKTAR, FOTOĞRAFLAR: YUNUS BÜYÜKKUŞOĞLU ARŞİVİ

İlk sanat eserinizi neredeyse çocuk denecek yaşta, 17 yaşındayken satın almışsınız. Sanat bilincinizi tetikleyen şey neydi, bu eserin sizin hayatınızdaki yeri nedir, öğrenebilir miyiz?

17 yaşında aldığım, Servet adlı sanatçıya ait "Fırtınada Gemi" adlı eserin yeri, elbette ki benim için çok ayrı... Hâlâ evimin salonunda asılı duruyor ve bende çok önemli bir yere sahip. Bence sanatla kurulan bağ, bilinçli olarak değil, içten gelen bir tutku ve organik olarak ilerleyen bir şey. Bugün bakınca, 17 yaşındayken eserle kurduğum ilişki, şimdikinden çok farklı elbette ve bu aslında çok olağan bir durum, çünkü sanat da sanat eseri de zamanla evriliyor ve onunla kurduğunuz ilişki ve bakış açınız zamanla değişiyor.

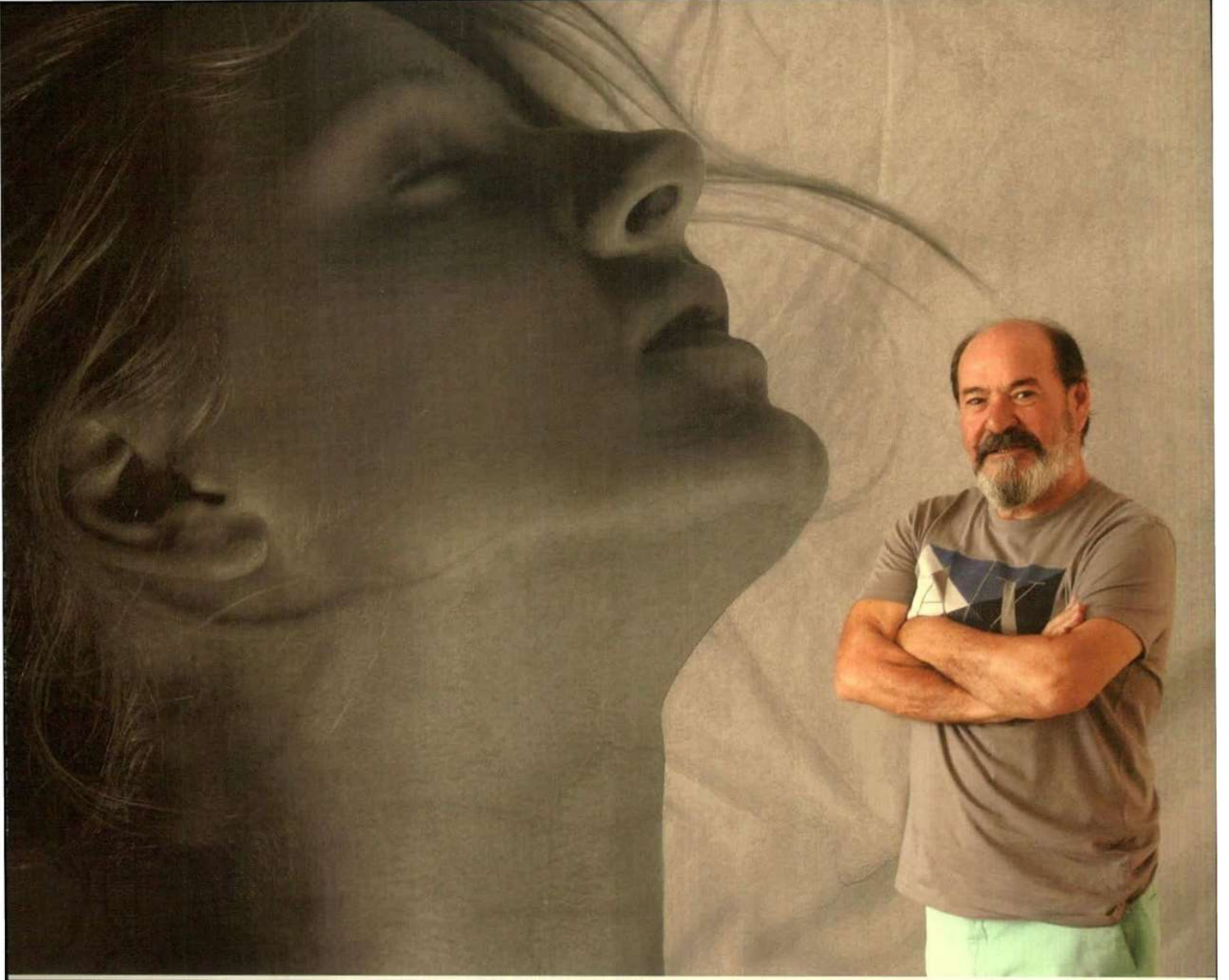
Aslında koleksiyonerlik sizin için aile geleneği. Rahmetli eşiniz de iyi bir koleksiyonermiş. Şu anda da koleksiyonunuzu kızlarınız Gamze ve Ahu Büyükkuşoğlu'yla birlikte yönettiğinizi biliyoruz. Tüm ailenizin sanatla bu denli ilgili olmasını nasıl yorumlarsınız?

Evet, rahmetli eşim Fatoş Büyükkuşoğlu ile başladığımız bu sanat yolculuğunda bugün kızlarımla birlikte ortak karar vererek ilerliyoruz. Bu onlar için büyük bir sorumluluk,

anneleriyle başlayan bu serüveni en iyi ve olağan şekliyle devam ettirmeye uğraşıyorlar. Kızlarım zaten sanatın içinde büyüdüler. Küçük kızım Gamze sanat eğitimi aldı, yüksek lisansını da çağdaş sanat teorisi üzerine yaptı. Koleksiyonumuzu kendisi yönetiyor ve The Art Department'ın kurucusu olarak konuk sanatçı programları ve sergiler düzenliyor. Büyük kızım Ahu da her zaman sanatla ilgiliydi, kariyer anlamında farklı yönde ilerlese de sanatı hep yakından takip eder ve sanatçı projelerini destekler.

Kızlarınızın estetik bakış açısıyla sizin kişisel zevkleriniz arasında çatışmalar oluyor mu? Sanat anlayışınızın ayrışan yönleri var mı?

Çatışmalar tabii ki kaçınılmaz oluyor; çünkü bugün Büyükkuşoğlu Koleksiyonu 2000'e yakın eseri barındırıyor ve her yıl çoğalmaya da devam ediyor. Alımlarımızı koleksiyonun genel dilini ve yapısını göz önünde bulundurarak, bir elekten geçirdikten sonra yapıyoruz. Bu sebeple başta kişisel beğenilerimiz için mücadele etsek de sonunda ortak bir paydada buluşabiliyoruz. Kuşak farkı olduğu için koleksiyon da

Casa dell'Arte'yi eşimle birlikte koleksiyonumuzu paylaşacağımız bir misafirhane olarak düşünmüştük ilk başlarda. Sonrasında kızım Ahu'nun da etkisiyle bu 12 odalı yapı, Türkiye'nin ilk butik sanat oteline dönüştü.

ona göre zenginleşiyor; ben resim ve heykelle ilgileniyorum, ancak kızlarım sayesinde yabancı sanatçıların yanı sıra koleksiyonumuz fotoğraf, video, yerleştirme gibi farklı teknikte eserleri ve medyaları da barındırıyor.

Evet, bir de kızlarınızın yürüttüğü The Art Department projesi var. Bu oluşumdan biraz bahsedebilir misiniz?

The Art Department, kızım Gamze tarafından kurulan bir oluşum. Casa dell'Arte iş birliğiyle gerçekleşen konuk sanatçı programlarının dışında, ihtiyacı olan sanat inisiyatiflerine ve sanatçı projelerine destek veriyorlar. Sanatın ve sanatçının desteklenmesi gerektiğine inanan biri olarak işini ciddiye alan ve ihtiyacı olan sanatçılara, çalışmalarını gerçekleştirebilmeleri için alan sağlanması beni gururlandırıyor. Bu şekilde genç sanatçıları tanıma, hatta onlarla tanışma fırsatı buluyorum. Sanat bugün çok farklı yerlere çekilebiliyor, biz kendi alanımızda maksimum faydayı ve imkânı sağlamaya özen gösteriyoruz; çünkü sanat yapmak çok değerli.

Bodrum Torba'daki Casa dell'Arte, Türkiye'nin ilk sanat oteli olma özelliği taşıyor. Özellikle çağdaş sanatçıların eserlerinin tanınması ve satın alınması açısından da çok önemli bir fonksiyonu var. Sanat oteli fikri nasıl ortaya çıktı? Daha önemlisi, gelen misafirlerin yaklaşımı nasıl oluyor?

Casa dell'Arte'yi eşimle birlikte koleksiyonumuzu paylaşacağımız bir misafirhane olarak düşünmüştük ilk başlarda. Sonrasında kızım Ahu'nun da etkisiyle bu 12 odalı yapı, Türkiye'nin ilk butik sanat oteline dönüştü. Otelin özel ve ortak olmak üzere her alanında koleksiyonumuza ait eserleri sergiliyoruz. Her yıl ortak alanlardaki eserleri belirli bir tema çerçevesinde yeniliyoruz. Daha çok, o yıl koleksiyona yeni kattığımız eserlerden oluşan bir seçki sunmaya özen gösteriyoruz. Bu sayede otel, misafirlerimiz dışında sadece koleksiyonu görmeye gelen ziyaretçileri de ağırlıyor. Koleksiyonumuzu daha yakından tanımak isteyen misafirlerimiz için sanat turları yapıyoruz. Ayrıca Casa dell'Arte Galerisi'nde de her sezon üç farklı sergi ve bu sergilere paralel olarak yine sergi turları ve sanatçı söyleşileri düzenliyoruz. Sanatı merkezine alan bu sakin ortamda tatil yapmak misafirlerimizi de mutlu ediyor.

Peki, Casa dell'Arte'nin konsept olarak benzerlerini görebilecek miyiz?

Casa dell'Arte Club House Lizbon geçtiğimiz baharda kapılarını açtı. Eski bir Lizbon evini yine koleksiyonumuzdan oraya özel seçtiğimiz sanat eserleriyle misafirlerimizin kendini ziyade hissedebileceği küçük bir otele dönüştürdük. Şu an için Casa dell'Arte markası ile ilgili yakın gelecekte bir planımız yok ancak Bodrum'da bir müze projemiz var.

Koleksiyonunuzun bir kısmını da fabrikanızda ve ofislerinizde sergiliyorsunuz. Fabrika gibi endüstriyel bir alanı, bir sanat mekânı hâline getirmeyi nasıl başardınız? Çalışanlarınızın bu duruma bakışı nasıl oldu?

'Sanatı Paylaşma' motivasyonu ile 30 senedir bütün fabrika ve iş yerlerimizde sanat eserleri sergiliyoruz. Sanatın sadece belirli bir kesime hitap eden, fırsat buldukdaki gidip seyredilen ama hayatın dışında yer alan bir olgudan ziyade, günlük hayatın doğal bir parçası olması gerektiğine inandım hep. Sanat; insanı besler,

aydınlatır, farklı bakış açıları katar; ben tüm bunları çalışanlarımıza da göstermek istedim. Depoda, kapalı alanda biriktirmek yerine paylaşmayı tercih ettim. Çalışanlarımız da bu durumdan çok memnun, onların da beğenilerini ve isteklerini göz önünde bulundurarak odalarındaki eserleri değiştiriyoruz. Bunun yanı sıra ortak alanlarda sergilenmeyen eserleri saklamak için, Farplas'ın Gebze Çayırova'da yer alan fabrika binasında geniş endüstriyel bir mekânı, "Art Space" adı altında bir sanat alanına dönüştürdük. Bu mekânda koleksiyon deposu dışında, her üç ayda bir, bir tema çerçevesinde koleksiyon sergileri düzenliyoruz. Sanatçılar davet ediliyor, sergiler ve sanat üzerine konuşmalar düzenliyoruz. Sergilerle eş zamanlı olarak çalışanlarla her hafta hem sergi hem de ortak alanlarda bulunan eserlerle ilgili 15-20 dakika süren sanat turları gerçekleştiriyoruz.

Bunun dışında Farplas'ta yapılan üretimden arta kalan atık hammaddeleri dönüştürmek isteyen sanatçıların çalışmalarına da destek veriyoruz. Örneğin; geçtiğimiz yıllarda fabrikada üç ay süresince atık malzemeler ile çalışan heykeltıraş Bahadır Yıldız'ın, fabrika alanında ürettiği eserleri, geçtiğimiz yıl Farplas desteği ile ArtAnkara Çağdaş Sanat Fuarı'nda sergilendi. Bu yıl ressam Nuri İyem'in torunu sanatçı Osman Nuri İyem, Farplas'ın 50. yılı kapsamında çalışanlarla bir fotoğraf çalışması gerçekleştirdi. Proje bitiminde bu çalışmalar Art Space'te sergilenecek, aynı zamanda kitap olarak da basılacak. Farplas'ta sadece iç mekânlar değil, fabrika çevresinin de yaşanabilirliğini önemsiyoruz. Bu bağlamda ressam Seçil Erel'in Gebze haritasından yola çıkarak oluşturduğu "Bulduğum Mekânlar" adlı eseri, yeni fabrika binamıza giydirme olarak uygulandı, ayrıca fabrika etrafında bulunan su depoları da grafiti sanatçısı Cins tarafından birer sanat eserine dönüştürüldü.

Son zamanlarda özellikle takip ettiğiniz, koleksiyonuza katmayı planladığınız çağdaş sanatçılar var mı?

Son zamanlarda özellikle takip ettiğim bir isim yok; ancak sergileri olabildiğince ziyaret etmeye özen gösteriyor ve güncel sanat piyasasını takip ediyorum. Lizbon'daki otelimizden sonra Portekizli sanatçılarla da yakından ilgilenmeye başladım.

Koleksiyonunuz daha çok resim, heykel ve antika objelerden oluşuyor. Ancak teknolojik gelişmeler hayatımızın her alanını ele geçirdiği gibi sanata da dokunuyor. Siz bir koleksiyoner olarak özellikle günümüzde oldukça yaygın olan dijital sanat formunu nasıl değerlendiriyorsunuz?

Ben daha çok gelenekselciyim, klasik anlamda resim ve heykel benim her zaman ilk tercihim oluyor. Dijital sanat formlarını da ilgiyle takip ediyorum; fakat bir resim veya heykeli deneyimleme zevki hala benim için çok önem teşkil ediyor.

Son olarak, giderek popülerleşen online müzayedeler hakkındaki görüşlerinizi alabilir miyiz, nasıl buluyorsunuz sanal ortamda sanat alışverişini?

Online sanat müzayedelerini, eserleri önceden görmek adına takip ediyorum, çok da faydalı oluyor bence. Ancak eserin kendisini gördükten sonra almayı tercih ediyorum. Online müzayedelerin yanı sıra online sanat platformlarını da sıklıkla inceliyorum ve bu platformların çoğalması beni mutlu ediyor. ●